

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Bune practici

Sugerarea unui joc unui copil în situație de handicap

Trunchiul modulului E

1. Context

Centrele de îngrijire a copiilor de la 6 luni la 6 ani

2. Obiective.

Nu este întotdeauna ușor să știți ce joc sau jucărie trebuie să propuneți unui copil într-o situație de handicap. Profesionistul trebuie să fie atent la diferite criterii să facă o propunere adaptată, sigură care să conducă la jocul autonom.

Această fișă răspunde la întrebările care apar în propunerea jocului unui copil cu dizabilități, ca parte a jocului liber.

- Cum să identificați nevoile jucătorului?
- Cum să identificați abilitățile jucătorului?
- Cum să aranjați spațiul în funcție de tulburarea copilului?
- Cum să alegeți o jucărie bazată pe deficiența copilului?
- Care este rolul profesionistului? Cum se aranjați jocul / jucăria?

3. Derularea "Bunei practici".

- Componenta echipelor :

Profesor și / ajutor școlar, Asistent parental auxiliar, Educator pentru copii mici, Puericultor etc.

Etapa 1

Identificați nevoile jucătorului:

Joaca, un drept și o nevoie. Un copil cu dizabilități este în primul rând un copil.

În calitate de copil, joaca reprezintă un drept fundamental, cum este considerat de cel de-al 31-lea articol al Convenției internaționale privind drepturile copilului (1989):

"Statele părți recunosc dreptul copiilor de a se odihni și de a petrece timpul liber, de a juca jocuri și activități de recreere adecvate vârstei lor. "

Pe lângă faptul că este un drept, jocul este o necesitate pentru fiecare copil în măsura în care promovează auto-împlinirea și dezvoltarea individului.

În funcție de timpul zilei, abilitățile și ritmul copilului, dar și de personalitatea și interesele acestuia, nevoile jucătorului pot fi variate.

Aceeași activitate ludică poate satisface una sau mai multe nevoi ale copilului:

- să-și miște corpul;
- să exploreze și să experimenteze cu simțurile și mișcările;
- să imite;
- să-și exercite puterea;
- să repete;
- să fie împreună;
- etc.

Trebuie să recunoaștem că nu putem fi în mintea unui copil și să știm exact ce vrea să joace, mai ales în cazul unui copil cu dizabilități.

Pe de altă parte, profesionistul trebuie să pună la dispoziție diverse suporturi pentru a satisface diferitele nevoi ludice.

În funcție de handicap, copilul este mai mult sau mai puțin capabil să-și îndeplinească nevoile de joc independent. Profesionistul trebuie să fie deosebit de atent. Puteți să vă puneți diferite întrebări pentru a viza nevoile copilului.

În ce mediu este copilul?

Este într-un mediu calm sau animat, dar mai ales cum trăiește în acest mediu? Pare că este speriat sau interesat de altceva? Dacă copilul pare incomod, sugerați un mediu mai silențios și mai calm. Dacă este interesat, invitați-l să fie actor al jocului (dacă nu este deja cazul).

În ce poziție / postură este?

Este confortabil instalat?

Asigurați-vă că poziția sa este relevantă pentru acțiunea sa asupra mediului.

Care sunt relațiile sale cu ceilalți?

Observați interacțiunile vizuale, verbale, corporale cu alți copii?

Sunt aceste interacțiuni pozitive sau negative?

Asigurați-vă că stimulați interacțiunile pozitive fără a forța relația.

Unde se uită copilul?

Obiectul privit de copil poate fi un bun indicator a ceea ce îl interesează.

Atenție Aceste întrebări vă permit să aveți indicii despre experiența copilului la un moment dat dar trebuie, de asemenea, să le puneți în legătură cu celelalte momente din zi (copilul a rămas toată ziua în aceeași poziție, etc.).

Etapă 2

Identificați abilitățile jucătorului

Mai degrabă decât să vă concentrați asupra problemelor și dizabilităților copilului, luați în considerare ce poate face.

Competențele implicate se referă la următoarele domenii:

- abilități motorii fine: ce poate jucătorul să prindă și să manipuleze cu ușurință?
- abilitățile motorii brute: cum se mișcă?
- gândul simbolic: este capabil să imite, să pretindă? Este el în limba?
- afectivitate: arată interesul pentru un anumit obiect sau temă? sau dimpotrivă, o respingere sau o teamă?

relația cu ceilalți:

ce se poate spune despre relația copilului cu ceilalți?

Este în căutare, grăbit, indiferent, etc.? ?

Atenție! Aveți grijă să nu puneți copilul într-o situație de eșec.

Etapă 3

Amenajarea spațiului

Reguli de amenajare pentru fiecare spațiu:

Structura spațiului este esențială pentru a permite jocul fiecăruia dintre copii. Principiile de bază trebuie respectate:

- diversitatea spațiilor;
- spații delimitate;
- spații ventilate;
- spații gata de joc.

Fiecare zonă de joacă are reguli speciale de amenajat :

- spațiul jocurilor senzoriale și al manipulării, covorul de exercițiu
- zona de joacă pentru construcții
- zona de joacă pentru abilitățile motorii

Primirea unui copil cu dizabilități necesită aranjamente specifice în funcție de tulburări și / sau deficiențe.

Pentru un copil cu tulburări de auz:

- Permiteți copilului să observe alți jucători pentru a promova interacțiunile.

Pentru un copil cu dizabilități motorii:

- Spații ventilate pentru a permite copilului să se deplaseze și / sau să se miște cu sau fără echipament sau scaun.
- Mobilier adaptat pentru a permite copilului să se miște și / sau să se miște cu sau fără echipament sau scaun.

Gândiți-vă, de exemplu, să ridicați o masă care să permită copilului să își treacă picioarele sub masă atunci când se află în scaunul său sau să folosească mese cu flanșe pentru a evita căderea elementelor de joc pe teren .

Pentru un copil cu dizabilități mintale:

- Spații restricționate sunt liniștitoare

Pentru un copil cu insuficiență vizuală:

- Oferiți repere tactile stabile pentru a ajuta la identificarea zonei.

Pentru un copil cu tulburări comportamentale:

- Spații aerisite pentru a satisface nevoile motorii.
- Spații restrânse pentru a liniști

Etapa 4

Alegerea unei jucării "Deoarece plăcerea este forța motrice din spatele acțiunilor de joc, jucăria potrivită este definită ca fiind cea care solicită jucătorul, creează dorința de a juca și apoi reluarea jocului. "

Ghidul Handilud, FM2J Éditions, 2007.

Este esențial să se pună în discuție abilitățile și nevoile jucătorului (vezi pașii 1 și 2) pentru a alege o jucărie. Trebuie să acordați atenție și caracteristicilor obiectului. Este evident vârsta indicată în caseta de jucării nu se aplică unui copil cu dizabilități.

Criteriile de selecție a jocului / jucăriei:

Echipa ludotecii *Quai des Ludes* (biblioteci, psihologi etc.) a definit criterii de selecție ca parte a ghidului Handilud. Am selectat următoarele în contextul primirii copiilor cu dizabilități:

- distracție, originalitate, interesul obiectului;
- coerența între diferite aspecte ale jocului sau ale jucăriei, astfel încât jucătorul să nu fie în dificultate;
- bună calitate și rezistență a jucăriei;
- siguranța jucăriilor;
- manevrabilitate: o jucărie ușor de prins și de mânuit. Jucăria trebuie să solicite o singură mișcare simultan pentru a o face să funcționeze;
- elemente senzoriale puternice;
- ușurința întreținerii. De asemenea, în funcție de handicap, sunt preferate anumite caracteristici.

Pentru un copil cu tulburări de auz:

- Diferite efecte vizuale.
- Reguli simple: jucătorul trebuie să le poată înțelege printr-o demonstrație cu materialul și, eventual, alți copii în joc.
- Efecte senzoriale originale: vibrații, efect magnetic, materiale neobișnuite etc.

Pentru un copil cu dizabilități motorii:

- Obiect ușor de prins și de manipulat: dimensiuni și forme ale elementelor de joc corespunzătoare.
- declanșare simplă fără gest sau forță precisă.
- Gândiți-vă la jucăriile prezentate pe verticală care vă permit să jucați într-un spațiu mic.
- Jucării stabile și luminoase.
- Jucăriile care nu se mișcă prea mult, pentru a permite jucătorului să se recupereze cu ușurință dacă scapă.
- Asamblări simple.
- Efecte senzoriale originale și surprinzătoare.

Pentru un copil cu dizabilități mintale:

- Jucării ușor de manevrat și de declanșat.
- Jucăriile care promovează relația: de exemplu, o minge care se rotește spre copil și îl invită să o întoarcă.
- Elemente simple de montaj și sisteme.
- Manipulări surprinzătoare.
- Părți scurte și reguli simple.

Pentru un copil cu insuficiență vizuală:

- Diferite efecte sonore.

- Obiecte mari și înălțate.
- Materialul reprezentativ: un copil trebuie să poată recunoaște obiectul prin manipularea acestuia.
- Efecte senzoriale originale: vibrații, magnetism, materiale neobișnuite etc.

Pentru un copil cu tulburări comportamentale:

Suporturi de joc prin care-și exprime fără pericol agresivitatea sau temerile (eliberare de tensiune).

- Jucării care promovează relația.
- Părți scurte, reguli simple.
- Acțiuni de sprijin care nu necesită ședere.

Etapă 5

Însoțiți jocul

Copiii trebuie să se joace sub privirea adultului. Situația de handicap necesită o prezență care este cu atât mai atentă. Ca profesionist, sunteți garantul securității fizice și emoționale. Trebuie acordată atenție:

- jucăria este adaptată la abilitățile jucătorului;
- copilul nu este în control sau în dificultate;
- copilul este întotdeauna un jucător în joc;
- frustrarea temperamentului și ajuta copilul să depășească dificultățile;
- încurajați relațiile cu ceilalți.

Etapă 6

Aranjarea jocului / jucăriei

Avertizați jucătorul că sesiunea de joc se va termina în curând. Este important să îi permitem să anticipeze, mai degrabă decât să sufere în mod pasiv .

Acest lucru se poate face în două etape ("În 10 minute, vom opri "," în 5 minute, vom opri "). De asemenea, puteți anunța copilului ce va urma.

În funcție de abilitățile copilului, îl invitați să vă ajute să aranjați jucăria. Puteți pune o fotografie a jucăriei pentru a spune copilului unde să o pună.

Ca și în cazul tuturor jucăriilor, nu ezitați să utilizați un sistem specific de depozitare pentru a vă organiza stocul.

Clasificarea obiectelor de joc oferă avantajul major în faptul că se bazează pe dezvoltarea individului și nu pe vârstă sau sex, ceea ce ar reduce sau chiar va face discriminări.

Sfatul nostru

- Lăsați copilul cu dizabilități să observe pe ceilalți jucători: aceasta este prima etapă în învățarea jocului sau a jucăriei.
- Utilizați pictograme sau fotografii pentru copiii cu tulburări psihice: fie pentru depozitarea jucăriilor, fie

pentru stabilirea reperelor în timp.

- Laminați elementele jocului din carton: aceasta este cu scopul de a prelungi durata de viață a obiectului jocului și de a facilita întreținerea acestuia.

Evitați greșelile

- Nu impuneți un joc sau o jucărie:

În ceea ce privește toți copiii, jocul trebuie să rămână liber. Cu alte cuvinte, jucătorul își poate alege jocul și poate decide să nu mai joace ori de câte ori dorește.

- Nu faceți sugestii sistematice: dacă unui copil îi place o jucărie ea poate fi potrivită pentru un alt copil cu aceeași tulburare. Luați în considerare personalitatea, ritmurile, nevoile și abilitățile copilului.

- Nu oferiți jucării cu efecte aleatorii: copilul are nevoie de un mediu stabil și liniștitor. Trebuie să anticipeze. Efectele surprinzătoare trebuie să fie fructele unei acțiuni controlate a jucătorului.

- Evitați schimbarea mobilierului în cameră, în special în contextul primirii unui copil cu deficiențe de vedere. Dacă sunteți forțat să însoțiți jucătorul în descoperirea noului spațiu, subliniind elementele de referință pe care le-ați pus la dispoziție.

- Evitați să faceți lucruri pentru copil: dacă poate fi relevant atunci când copilul întâmpină dificultăți, trebuie să vă asigurați că situația nu se mai întâmplă.

Un exemplu :

Ce se poate face atunci când un copil cu handicap participă la un joc de grup, cum ar fi un joc de bord, de exemplu, dar nu așteaptă turnul său și are dificultăți în aruncarea zarurilor sau manipularea cardurilor sau a pionierilor?

Nu este ușor să-l lași să facă lucruri care sunt interzise altora.

Conform acestui exemplu, jocul pare să nu se adapteze abilităților jucătorului.

Este de preferat ca copilul să nu se afle într-o situație de eșec.

Cu alte cuvinte, evitați oferirea unui joc care necesită abilități superioare celor ale copilului.

De asemenea, puteți adapta jocul pentru a-i oferi un loc. Alți copii sunt destul de capabili să accepte reguli specifice dacă au sens și sunt clar explicate.

Bibliographie

- A.-S. Casal, C. Hoss Mesli, Le livre et le jouet dans les modes d'accueil, Editions Weka, 2013
- D. Garon, Le système ESAR – Guide d'analyse, de classification et d'organisation d'une collection de jouets, Électre – Cercle de la Librairie, 2002
- O. Périno, COL, bien classer ses jeux et ses jouets, Quai des Ludes – FM2J Editions, 2011
- O. Périno, Des espaces pour jouer, pourquoi les concevoir, comment les aménager ?, coll. « Petite enfance et parentalité », Éditions Érès, 2011
- Le Guide Handilud, Quai des ludes – FM2J Éditions, 2007

